

етнически групи не могат да се проследят достатъчно подробно и поради съществуващите непълноти и неточности в статистическите данни. Причината за това е, че статистиката за естественото движение на населението след Освобождението до 1936 г. се води не по етнически, а по религиозен признак. След 1944 г. този недостатък е премахнат, тъй като демографската текуща статистика се води и по етническа принадлежност (до 1974 г.) (Централен държавен архив/ЦДА – гр. София). Впоследствие тези наблюдения се прекратяват по политически причини. Анализирането на показатели за ромската етническа група се извършва при съпоставянето им съответно с тези за българското и турското население, и това позволява да се открият различията в протичането на демографските процеси.

Комплексното изучаване на етническите общности и различните задачи за разрешаване, стоящи пред етническата география, изискват прилагането на система от методи, които са характерни за такъв тип изследвания. За изпълнението на целта и съобразно поставените задачи в него като най-подходящи са използвани следните общи и частни методи на научно изследване: анализ и синтез, сравнителен географски анализ за разкриване на приликите и разликите в териториалното разпределение на броя и локализацията на ромското население, математико-статистически картографски с използване на ГИС за пространствен анализ и визуализация анализ на литературни източници и др.

Анализът на териториалните промени в броя и локализацията на ромската етническа група в настоящото изследване е извършен въз основа на публикуваните материали по административни единици, имайки предвид отделните преброявания от Освобождението до началото на 2001 г. Затруднения възникват при проследяване на динамиката в броя на ромите през отделните години, тъй като, както беше подчертано, териториите им се променят много често. Ето защо в зависимост от достъпа до информация, използвайки не само публикуваните, но и архивните материали от ЦДА – гр. София, в настоящата разработка са подбрани осем преброявания, отразяващи в най-голяма степен промените в броя и териториалната локализация на ромската етническа група. Тези промени са разгледани по населени места, като данните са групирани по общини, имайки предвид административното деление към 1992 г., за да могат да бъдат съпоставими. Като основна териториална единица е възприета общината, и в частност населеното място, които в най-голяма степен правят териториалния анализ на броя и локализацията на ромското население и неговата динамика пълен и изчерпателен.

Разкриването на териториалните различия в броя на ромското население и етническия състав по общини е особено показателно, тъй като по териториален обхват и брой на населението общините са твърде малки единици, но не толкова, за да предизвикат несвойствени отклонения, от една страна, и нито много големи, от друга, за да прикрият регионалните различия. Освен това при групиране на общините с еднакви или приблизително